

8. За да противостоишь достойно на искушеніе-то трѣбва да положишь много трудъ и най точно пригледваніе въ всички-ты нѣчта, что тя бы учили да познавашь погрѣшительны-ты си наклонности и навыцы. Зачто-то безъ да познаешь погрѣшки-ты си и тѣхныя изворъ, е невъзможно да ты побѣдишь какъ-то трѣбва.

9. А като стане това трѣбва прилѣжно да рѣшишь да напуснешь поле-то на лошетіѣ-тѣ и да прѣминешь въ поле-то на добродѣтель-тѣ, и още да струвашь всякога противоположны-ты на оныя, что възбуждать беззаконны наклонности въ грѣды-ты ти.

10. Отбѣгвай всякой прѣдмѣтъ, кой-то бы могълъ изново да тя подбуди въ грѣхове-ты. Не възбуждай нарочно стремленіе-то къмъ грѣхове-ты за да можешь пакъ да ты побѣдишь; зачто-то опасно е да играе чловѣкъ съ силѣ-тѣ на лошетіѣ-тѣ.

11. Кой-то мысли че е най сильный, такъвый е всякога най слабый; кой-то отбѣгва искушеніе-то, той е юнакъ-тѣ, а пакъ кой-то ся вдава смѣло въ него за да получи вѣнца на добродѣтель-тѣ, той ся е вече побѣдилъ прѣдъ да влѣзе въ подвига.

12. А ако ся устреми искушеніе-то въ душѣ-тѣ ти, тогасъ трѣбва да ся насърдчвашь за да избавишь разумъ-тѣ си!

13. Тогасъ вече ся изисква да управляшь бърже вниманіе-то си въ другы нѣчта, за да ся не възврѣща умъ-тѣ ти на прѣльстительныя прѣдмѣтъ, и да отбѣгвашь онова мѣсто, гдѣ-то стремленіе-то на грѣхъ-тѣ ся възбужда.

14. Не ся обладавай отъ нѣкоѣхъ гнѣсныхъ мыслей, та да кажешь въ себе си: Нека піѣ само нѣкои легкы глѣтки отъ чаянь-тѣ на тѣхъ сладкѣхъ отровѣхъ! Зач-